

Opinie - Wie 'responsabilisering' zegt moet consequent zijn! (9.1.11)

SP.a Rood stelt voor om de 80 miljoen euro extra rentelasten die België moet betalen door de aanslepende politieke crisis te verhalen op de dotaties van de politieke partijen. Zo zal meteen duidelijk worden of het hen menens is met de zogenaamde 'responsabilisering'. Wie de kosten veroorzaakt moet ze betalen.

De dotaties van alle partijen moeten worden aangesproken, en niet alleen die van de regeringsonderhandelaars. Vlaams Belang, LDD en MR zijn immers mee verantwoordelijk voor het verziekte communautaire klimaat dat tot deze dure impasse heeft geleid.

Overigens vraagt **SP.a Rood** zich af wanneer er eindelijk eens een staatshervorming zal komen die het land democratischer maakt, en waar alle Belgen iets aan hebben. We spreken dan over het instellen van een federale kieskring zodat we kunnen stemmen voor het volledige federale parlement en voor de volledige federale regering in plaats van enkel voor de helft ervan. Of het afschaffen van de cumul van parlementaire met andere politieke mandaten. Of het afschaffen van het 'systeem D'Hondt' (lijst- en voorkeurstemmen) zodat niet de partijvoorzitters maar de kiezers zélf kunnen bepalen wie er in het parlement zetelt. Of de invoering van bindende referenda en participatieve democratie. Of de versterking van werknemerscontrole in de bedrijven en de openbare diensten. Of publieke controle op de financiële- en de energiesector.

SP.a Rood stelt vast dat het huidige Belgische, Vlaamse, Brusselse en Waalse politieke bestel zodanig vermolmd zijn dat de democratie zélf in gevaar komt. **Ofwel moeten de regeringsonderhandelaars de vastgelopen communautaire agenda terzijde schuiven en resoluut voorrang geven aan het sociaal-economische. Ofwel moeten er dringend nieuwe verkiezingen komen, waarbij in het bijzonder voor de Vlaamse kiezers duidelijke alternatieven moeten worden aangeboden op het communautaire opbod, en waarbij het sociale primeert.**

We willen dan ook dat de SP.a eindelijk afstand neemt van de vijf 'Vlaamse resoluties' van 1999.

Persbericht 9 januari 2011

Ter herinnering:

Op 3 maart 1999 keurde het Vlaams Parlement een reeks resoluties goed met het oog op een nieuwe ronde in de staatshervorming.

Resolutie 1 (bevoegdheidspakketten, transfers)

1.1 Coherente bevoegdheidspakketten moeten leiden tot efficiënter en meer kwaliteitsvol bestuur.

1.2 De solidariteit tussen gewesten moet behouden blijven op basis van objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen én omkeerbaarheid.

Resolutie 2 (belastingen)

Het Vlaams Parlement wil

2.1 de volledige bevoegdheid inzake de huidige gewestbelastingen

2.2 de volledige overdracht van de bevoegdheden inzake personenbelasting.

Resolutie 3 (Brussel)

3.1 De Brusselse leden van het Vlaams Parlement moeten rechtstreeks worden verkozen;

3.2 de beide taalgroepen moeten op alle beleidsniveaus een gegarandeerde vertegenwoordiging krijgen

3.3 een aantal gemeentelijke bevoegdheden moet aan het gewest worden overgedragen

3.4 de negentien gemeenten moeten worden gefuseerd.

De eerste twee punten van deze resolutie werden gerealiseerd in de staatshervorming van 2001

(Lambermont).

Resolutie 4 (bevoegdheidsuitbreiding)

Verlanglijstje met concrete bevoegdheden die Vlaanderen wil:

4.1 gemeente- en provinciebeleid (intussen geregeld)

4.2 gezondheids- en gezinsbeleid

4.3 werkgelegenheid

4.4 wetenschap en technologie

4.5 buitenlandse handel (is intussen gebeurd); telecommunicatie, infrastructuur en regionale exploitatie van het spoor; en ontwikkelingssamenwerking, economie, landbouw (intussen gebeurd).

Resolutie 5

Herinnert aan het territorialiteitsbeginsel en het principe van niet-inmenging. Vlaanderen eist administratief toezicht op over randgemeenten en Voeren en vraagt inspraak in de samenstelling van het Rekenhof, het Arbitragehof, de Raad van State en de Hoge Raad voor Justitie.

.